

Павлова Анастасія Володимирівна
Запорізький національний університет

ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМИ РЕАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Інвестиційна діяльність підприємства – важлива невід’ємна частина її господарської діяльності. Щоб підприємство могло успішно функціонувати, підвищувати якість продукції, знижувати витрати, розширювати виробничі потужності, підвищувати конкурентоспроможність своєї продукції і зміцнювати свої позиції на ринку, воно має вкладати капітал і вкладати його вигідно.

Інвестиції підприємства представляють собою вкладення капіталу у всіх його формах в різні об’єкти або інструменти його господарської діяльності з метою отримання прибутку, а також досягнення іншого економічного або позаекономічного ефекту, здійснення якого базується на ринкових принципах і пов’язане з чинниками часу, ризику і ліквідності.

По об’єктах вкладення капіталу розділяють реальні і фінансові інвестиції. Реальні інвестиції характеризують вкладення капіталу у відтворення основних засобів, в інноваційні матеріальні активи, у приріст запасів товарно-матеріальних цінностей та інші об’єкти інвестування, пов’язані із здійсненням операційної діяльності підприємства або поліпшенням умов праці та побуту персоналу [1]. Фінансові інвестиції характеризують вкладення капіталу в різні фінансові інструменти інвестування, головним чином у цінні папери, з метою отримання доходу.

На основі всебічної оцінки кожного з розглянутих підприємством реальних інвестиційних проєктів, здійснюється їх остаточний відбір у формовану підприємством інвестиційну програму.

Процес формування програми реальних інвестицій підприємства ґрунтується на наступних принципах:

1. Багатокритеріальність відбору проєктів в інвестиційну програму.
2. Диференціація критеріїв відбору за видами інвестиційних проєктів.
3. Облік об’єктивних обмежень інвестиційної діяльності підприємства.
4. Забезпечення зв’язку інвестиційної програми з виробничою і фінансовою програмою підприємства.
5. Забезпечення збалансованості інвестиційної програми з найважливіших параметрів [2].

Для досягнення своїх цілей підприємству необхідно ретельно розробляти програму реальних інвестицій і постійно вдосконалювати її.

Література

1. Фабочки Ф.И. Управление инвестициями. Учебник. – М.: «Инфра-М», 2004. – 932 с.
2. Бланк И.Г. Управление инвестициями предприятия. – М.: «Ника-центр», 2003. – 275 с.

Паскевская Ю.А.
кандидат психол. наук, доцент, Запорожский национальный университет

СПЕЦИФИКА УПРАВЛЕНЧЕСКОГО АУДИТА НА ПРОМЫШЛЕННОМ ПРЕДПРИЯТИИ

При целевом инвестировании промышленного предприятия необходимо проделать ряд обязательных процедур, гарантирующих эффективность и надежность вложения средств. Одной из важных процедур является проведение управленческого аудита.

Методами управленческого аудита являются стандартные процедуры экспертного консультирования: установочные и экспертные интервью, анализ документов, сбор данных, формализованное описание процедур, построение схем и моделирование бизнес-процессов и ключевых функций. Данные методы базируются на технологии структурного анализа и проектирования (Structured Analysis and Design Techniques – SADT). Как правило, перечисленные выше методы применяются в следующей последовательности:

В первую очередь проводятся установочные интервью с руководителями предприятия, в ходе которых уточняются границы бизнеса (продукты); лица и подразделения, ответственные за бизнес-процессы и ключевые функции, текущие стратегические цели, а также документы, доступные для анализа. Результатом установочных интервью является план-график проведения мероприятий по аудиту, а также данные о стратегических целях.

На втором этапе аудита проводится анализ документов. Основным источником информации являются распорядительные, нормативные и организационные документы предприятия. Результат – первичная информации о процедурах бизнес-процессов и ключевых функций.

На третьем этапе проводятся экспертные интервью с руководителями подразделений и специалистами, где уточняются содержание процедур, последовательность их реализации, точки контроля (промежуточные и конечные результаты процедур), стандарты выполнения, критерии оценки качества, функциональные и информационные взаимодействия. Результат – модели бизнес-процессов и ключевых функций, а также информационная модель компании, выполненные в стандарте IDEF-0 или IDEF-1X.

На следующем шаге производится анализ моделей и проверка их на соответствие общепринятым стандартам управления. В результате выявляются недостатки в процедурах ключевых функций управления и бизнес-процессов. Недостатки выявляются на двух уровнях: 1) проверяется наличие всех процедур, необходимых для эффективного управления; 2) анализируется состав каждой процедуры для выявления ее адекватности задачам и оптимальности шагов. Результатом анализа моделей является перечень потребностей в изменении системы управления.

Выполнение всех задач управленческого аудита дает возможность также определить оценку затрат, необходимых для удовлетворения потребностей в изменении, что позволяет получить более адекватную оценку эффективности покупки предприятия или инвестирования в него средств.

Самусь Галина

Запорізький національний університет

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

У процесі формування ринкового середовища необхідною умовою виживання і розвитку промислового підприємства є здійснення ним ефективної інвестиційної діяльності, що передбачає можливість маневрувати фінансовими ресурсами і шляхом ефективного їх використання забезпечити безперервність процесу виробництва та реалізації продукції, на основі його постійного розширення і відновлення.

Головною метою інвестиційної діяльності в компанії має бути реалізація максимально ефективних шляхів здійснення інвестиційної стратегії. Саме при розробці інвестиційної стратегії повинні визначатися пріоритетні напрями і форми інвестиційної діяльності, здійснюватися оптимізація структури ресурсів і їх розподіл, знижуватися ризики, реалізовуватися інвестиційна політика. Але на сьогодні інвестиційна стратегія українських підприємств залишається недостатньо гнучкою і малоефективною, що призводить до зниження їх конкурентоспроможності і відставання по своєму технічному розвитку від світових лідерів.

Враховуючи складне економічне становище і недостатній об'єм інвестицій, кожному підприємству необхідно проводити пошук потенційних інвесторів шляхом розробки економічно обґрунтованих проектів і надання вкладникам відповідних пільг. При розробці інвестиційної стратегії фірма повинна спиратися на свої конкурентні переваги і досягнення попередніх періодів, аналізувати власний досвід інвестиційної діяльності і спостерігати за розвитком керівних фірм області. Помилкою багатьох підприємств при розробці довгострокових стратегій є те, що увага акцентується лише на підвищенні якості окремого продукту, а удосконалення загальної технологічної бази і методів роботи залишається осторонь. Таким чином, матеріально-технічна база залишається на низькому рівні, який в майбутньому не дозволить фірмі перейти на наступну сходинку розвитку. Тому інвестиційні засоби, передусім, повинні спрямовуватися на поліпшення виробництва в цілому. Приділяючи увагу управлінню інвестиційною діяльністю, завжди потрібно

дотримуватися загальної фінансової стратегії підприємства, будуючи при цьому ієрархію цілей.

Усунення вище вказаних недоліків дозволить створити сприятливі умови для усебічного розвитку промислового підприємства, забезпечить інтенсифікацію інвестиційних процесів, посилить мотивацію капіталовкладень, які у свою чергу прискорить оновлення основних фондів, підвищить конкурентоспроможність підприємств і стимулюватиме інноваційний розвиток промисловості.

Література

1. Вініченко І.І. Формування системи управління інвестиційною діяльністю підприємства.// Інвестиції: практика та досвід. – 2007. – № 4. – С. 9.

Серга Каріна

Запорізький національний університет

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У ВІТЧИЗНЯНУ ЕКОНОМІКУ

Інвестиційний клімат відіграє визначальну роль у прийнятті рішень іноземними інвесторами. Відкритість економіки і створення рівних умов у конкуренції з вітчизняними інвесторами стимулює приплив іноземного капіталу. Проблема залучення інвестицій у вітчизняну економіку є актуальною, адже рівень інвестицій на одного громадянина нашої держави становить 186 доларів тоді як, наприклад, в Угорщині понад 4 тисячі [1]. Головні причини низької інвестиційної привабливості України, є: вузькість внутрішнього ринку; надмірний податковий і адміністративний тиск на бізнес; слабка розвиненість ринкових інститутів – корпоративного сектору, ринку цінних паперів, ринку землі, ринку нерухомості; низька конкурентоздатність багатьох українських товарів, що робить не вигідними вкладення в їх випуск; недостатня інтегрованість у світову економіку; відсутність чіткої інвестиційної політики з відповідними механізмами реалізації на державному та місцевому рівнях; нестача оперативної інформації і внаслідок цього зменшення ефективності співпраці між суб'єктами ринку; інертність місцевої влади при залученні інвестицій, відсутність стимулів і механізмів для залучення інвестицій.

Серед першочергових заходів для поліпшення економічної ситуації в Україні можна назвати наступні: розвиток ринкових відносин; проведення приватизації; забезпечення випереджального росту інвестицій; інтенсивне відновлення основного капіталу; скорочення частки тіньового сектору; забезпечення відкритості економіки; поліпшення інвестиційного клімату. Пріоритетною задачею поточного етапу є створення правових і економічних умов функціонування